

Отъ какъ е прѣведено священо-то писаніе на Българскій языкъ, отъ врѣмя-то на Кирилла и Методія до сега почти едно цѣло тысячелѣтіе. За толкова врѣмя единъ языкъ, кой-то ся говори отъ народъ толкова многочисленъ, какво-то что е Българскій, и разсѣянъ на толково пространство, безъ никакво усрѣдоточеніе не може да ся не измѣни. Всякой языкъ ся измѣнява спорядъ както ся развива или испада народъ-тъ, кой-то го говори. Това е общъ законъ за вснчкы-ты языци, та и Българскій языкъ не е излѣзлъ извънъ него, а и той ся е измѣнилъ. Обаче при всичко-то ся измѣненіе пакъ не ся е отдалечилъ отъ прьмообраза си толкова, колко-то сегашный Грьцкій е отдалеченъ отъ старый Еллинскій. И откакъ е прѣсраванъ црковный языкъ спорядъ Русско-то нарѣчіе, просты-ты бескнижны Българкы го разумѣватъ по-добрѣ отъ както Грькыны-ты разбиратъ Еллинскій языкъ, на кой-то е написано священо-то писаніе, ако и да е той языкъ много по-простъ отъ старый Еллинскій. Сегашный Българскій языкъ е изгубилъ отъ старый, сир. отъ языка на стары-ты ржкописы само три падежи отъ склоненія-та на имена-та неопрѣдѣлено склоненіе и иѣкон причастія и и дѣепричастія-та въ спряженія-та на глаголы-ты. А въ увардены-ты падежи склоненія-та сж